

have ment, at Folkethingets Affattelse ogsaa har set Sagen fra dette Synspunkt, men vi have ikke troet, at den paa tilstrækkelig Maade varetog Eierens Interesse lige overfor Fiskernes Afgang. Saaledes som Folkethingets Forslag er affattet, er det stillet i Epidsen, at Fiskerne have paa udbyrket og for Græsbevært blottet Strandbred Afgang, men der er søiet en stærk Begrænsning til, nemlig, at Afgangen ikke maa finde Sted i Nærheden af Bygninger, Beplantninger eller Gignende eller saaledes, at Kysterieren derved forulempes eller hindres i Brugen af sin Eiendom. Men Folkethingets Forslag har selv forstaaet, at det ikke var nok med at sætte den Garanti for Eierens Ret, som kun vilde blive bedømt i hvert enkelt Tilfælde, men at der maatte gives Eier en Mulighed for paa en almindelig Maade forud at fredlyse eller sikre en Del af sin Kyststrækning mod denne Benyttelse. Det har aabnet denne Afgang, idet man har sagt, at det skulde Eierne gjøre paa sin egen Bekostning, naar han vil træffe en positiv Foranstaltning for at opnaa det ved offentlig Medvirkning. Han skulde rekvirere og betale for denne Kjendelse, ved hvis Opnaaelse han fik sine Interesser mod Fiskernes Benyttelse varetagne. Det er det, vi have fundet unaturligt. Vi have ikke fundet det naturligt, at Forholdet skulde være det, at Eierne, af hvis Ret der forlanges et Offer for Fiskernes almindelige Interessesers Styld, at han skal være den, der rekvirerer og bærer denne særegne Sikkerhed, som Lovforslaget efter Folkethingets Affattelse virkelig vil give ham, men vi have ment, at det Naturlige maatte være omvendt at sige: Kunne de ikke komme overens — hvad der jo efter de faktiske Forhold i Virkeligheden er Tilfældet, at de i Reglen kunne — men kan det ikke lykkes ved Overenskomst mellem de Paagjældende at faae en passende Landings- og Tørreplads — altsaa mellem Fiskerne paa ene Side og Eierne paa anden Side — saa er det Fiskerne, der maa være kaldede til, og i hvert Tilfælde være opfordrede til, at henvende sig til den paagjældende offentlige Myndighed, for ved dens Hjælp at faae sig anvist en saadan Plads, hvorved det maa paavises, om det virkelig er fornødent i hvilken Grad det er fornødent og hvorledes det kan gjøres, uden at Eierne derved lider Afbræk. Godskjender man den Tante, bliver det overflødig i Lovforslaget efter Folkethingets Affattelse at gjøre en væsentlig, ydre fremtrædende Forskjel paa, om det er udbyrket eller dyrket Strandbred. Vi anvise da i begge Tilfælde den samme Wei og Fremgangsmaade, hvorimod naturligvis For-

skjellen gjør sig gjældende, for saa vidt der i det ene Tilfælde sandsynligvis ikke bliver Spørgsmaal om Erstatning, idet der rimeligvis ingen Bærd er ved Grunden, som der gives Afgang til, medens der selvfølgelig i det andet Tilfælde vil blive Spørgsmaal om Erstatning, og selvfølgelig vil Erstatnings-spørgsmaalet skulle afgøres ganske paa den Maade, som Forslagets Regler efter Folkethingets Affattelse medføre. Jeg gjør opmærksom paa, at vort Forslag her er et Forslag til Forandring af Forslaget, som det foreligger fra Folkethinget. I Stedet for § 6 første og andet Stykke, første Punktum foreslaas at sætte:

„Hvor det ikke er muligt for Fiskerne (jfr. § 1) ved Overenskomst at erholde en for deres Fiskeriers Drift passende Landingsplads og Tørreplads for deres Garn, kunne de forlange Spørgsmaal, om og hvor en saadan Plads kan anvises, enten paa den udrykede og for Græsbevært blottede Strandbred eller, hvor en saadan ikke findes, udenfor samme, afgjort paa deres Bekostning ved Kjendelse af Strandhysmænd eller Landvæsenkommission efter Reglerne i Lov 23de Januar 1862. Ved Sagens Afgjørelse vil det være at tage under Overveielse, om der efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til mod vedkommende Eier eller Brugers Villie at opfylde Fiskernes Begjæring, og vil det være at iagttage, at Afsvaret af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Eier eller Bruger større Afbræk eller Ulempe end uundgaelig fornødent.“

Da der efter denne Affattelse af de første Stykker af Paragrafen ikke længere kan være Tale om første og andet Stykke, maa der naturligvis foretages en redaktionel Ændring i den første Linie af det tredje Stykke i denne Paragraf af Lovforslaget, som det nu foreligger. Det er som sagt en af de saa Realitetsændringer, vi foreslaa. — Jeg forbigaar Ændringsforslaget til § 9, som jeg ikke er Medforslagsstiller af, og jeg forbigaar ligeledes Ændringsforslaget under Nr. 8 til samme Paragraf, da det angaar et teknisk Spørgsmaal, som jeg ikke skal udgive mig for at forstaa mig paa. Derimod vil jeg med Hensyn til Forslagene under Nr. 9 og 10 til § 11 bemærke, at de samme Forslag gjentage sig til § 20 under Nr. 13 og 14. Der er en Trykfeil i Forslaget under Nr. 13, idet der skal staa „Kanalers“ og ikke „Kanalers“. De samme Forslag gjentage sig endvidere under Nr. 23 og 24 til § 24. Det er ganske de samme Spørgsmaal. I Ændringsforslaget under Nr. 23 er der ligeledes en Trykfeil, idet der i Stedet for